

Posudek oponenta diplomové práce
Historie Dobřichovic ve vyučování na 1. stupni ZŠ
Dita Laudová

Město Dobřichovice, ačkoli nikdy nesehrávalo roli významné urbánní lokality, kudy by kráčely velké dějiny, má velmi zajímavou a pohnutou historii. Znamé je zvláště obyvatelům Prahy coby populární letovisko na řece Berounce a oblíbené místo pro (cyklo-)výlety, zasvěcení budou znát i jeho půvabný zámek s nádhernou freskovou výzdobou, dnes noblesní restauraci, stejně jako fragmenty nedalekého hradu Karlík. Na nezáměm badatelů, a to nejen těch regionálních, si Dobřichovice také nemohou stěžovat.

O tom se lze koneckonců přesvědčit rovněž v předkládané diplomové práci Dity Laudové, ačkoli některé tituly autorce unikly: např. Jaroslav Šulc, *Dobřichovice v architektuře konce 19. a první poloviny 20. století*. Ta je totiž zcela zásadní pro problematiku, kterou osobně považuji pro Dobřichovice za obzvláště nosnou – vždyť právě na Dobřichovicku vznikla v uvedené době mimořádně hodnotná vilová architektura, domy, na které se dnes jezdí dívat na exkurze i studenti tohoto oboru. Knihu *Letní rezidence Pražanů. Dobřichoviče a vilová architektura 19. a 20. století*, která Šulcovu studii ještě rozvinula, D. Laudová sice v seznamu literatury uvádí, ale pracuje s ní pouze v textu o vilové čtvrti Brunšov. V pojednání o historii obce ponechává okolnosti toho, jak se Dobřichovice vlastně staly letoviskem a jaký tu následoval stavební boom, stranou. Navíc se doslova nabízí, aby i jeden z okruhů městem pro školáky vedl právě po těchto památkách, z nichž některé reprezentují špičkové architekty (např. Kamil Hilbert) prvorepublikového období. A v oponentově případě se zase nabízí dotaz na autorku, proč před nimi upřednostnila selskou usedlost a barokní kapličky.

To jsou nicméně v podstatě jediné kritické poznámky k předkládanému textu. D. Laudová jej rozdělila do dvou základních částí, teoretické (historicko-vlastivědné) a praktické (didaktické), což je v případě podobně zaměřených prací v poslední době na KHI ZČU standard. V „teoretické“ části tak nejprve sledujeme geografické vymezení Dobřichovic, následuje historie obce, pojednaná od nejstarších dokladů lidské civilizace až do současnosti. K tomu však přistupují také samostatné podkapitoly o povodních, kterým se město ležící na řece nemohlo vyhnout, o místních pověstech, poutavých příbězích, pro první stupeň ZŠ jistě ideálních, a o osobnostech s místem spojených. Opravdu ale nebylo možné najít nikoho dalšího než jen trojlístek Syrový, Topič, Vaculík? Na historii navazují statě o významných místech, včetně třeba (překvapivě) zaniklých cest, dále pak hlavní Palackého ulice s řadou starobylých usedlostí, budovy školy, mlýna, již zmiňovaného Brunšova a sochařskými díly zdobené Karlické ulice. „Praktická“ část je primárně orientována na žáky 4. a 5. třídy ZŠ a na jejich vlastivědnou vycházku po Dobřichovicích a na Karlík. Jelikož dříve byly Dobřichovice pouhou vsí, není důvod nesouhlasit s výběrem tématu života na vesnici 18. a 19. století, názorně prezentovaného na příkladu selské usedlosti (ta je běžně přístupná veřejnosti?). Vše je doprovázeno celou řadou úkolů, resp. pracovních listů k jednotlivým zastavením. Možná by jen neškodilo zařadit i nějakou zábavnější formu interiorizace poznatků (např. hru).

Rád bych ocenil vysokou jazykovou úroveň diplomové práce, která je prostá gramatických pochybení i stylistických lapsů, ač pár překlepů se ani autorka nevyhnula.

Práci velmi rád doporučuji k obhajobě a hodnotím ji jako **velmi dobrou**, potenciálně i s lepším výsledkem na základě ústní obhajoby.

V Plzni 20. srpna 2019

Doc. PhDr. Jan Kilián, Ph.D.

